

Artikel X.

1. Indenfor den kortest mulige frist og i hvert fald senest fem hele dage fra datoen for modtagelsen af et communiqué, der er udsendt i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel IX, skal en kontraherende stat, hvad end dens mening om de pågældende kendsgerninger er:

- a. udsende communiquéet til korrespondenter og nyhedsbureauer, der driver virksomhed på dens område, ad de veje, der sædvanligvis anvendes til frigivelse af nyheder angående internationale spørgsmål til offentliggørelse; og
- b. sende communiquéet til hovedkontoret for det nyhedsbureau, hvis korrespondent var ansvarlig for udsendelsen af den pågældende meddelelse, hvis dette hovedkontor er indenfor dets område.

2. I tilfælde af, at en kontraherende stat ikke opfylder sine forpligtelser i henhold til nærværende artikel med hensyn til en anden kontraherende stats communiqué, vil denne sidste som en form for gensidighed kunne behandle et communiqué, der derefter forelægges den af den forsømmelige stat, på lignende måde.

Artikel XI.

1. Hvis nogen af de kontraherende stater, som har fået forelagt et communiqué i overensstemmelse med artikel IX, undlader at opfylde de i artikel X fastsatte forpligtelser indenfor den foreskrevne tidsfrist, kan den kontraherende stat, der udøver retten til berigtigelse, forelægge det nævnte communiqué tilligemed en ordret gengivelse af den afsendte meddelelse, således som den er blevet offentliggjort eller udbredt, for De Forenede Nationers generalsekretær og skal samtidig underrette den stat, hvorover der klages, om at den gør dette. Den sidstnævnte stat kan inden fem hele dage efter, at den har modtaget en sådan meddelelse, forelægge generalsekretæren sine bemærkninger, der kun må vedrøre påstanden om, at den ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel X.

2. Generalsekretæren skal i alle tilfælde inden ti hele dage efter modtagelsen af communiquéet ved de midler, han råder over, på passende måde offentliggøre dette sammen med nyhedsudsendelsen og de bemærkninger, der eventuelt er blevet forelagt ham af den stat, hvorover der klages.

Blandede bestemmelser.

Artikel XII.

1. Ingen bestemmelse i nærværende konvention skal fortolkes, som om den berøver en kontraherende stat retten til at give og håndhæve love og offentlige vedtægter til beskyttelse af den nationale sikkerhed og offentlig orden.

2. Ingen bestemmelse i nærværende konvention skal fortolkes, som om den berøver nogen kontraherende stat retten til at give og håndhæve love og offentlige vedtægter, der forbyder nyhedsmateriale, der er blasfemisk eller stridende mod offentlig moral og velanstændighed.

3. Ingen kontraherende stat må imidlertid i fredstid indføre censur af nyhedsmateriale, der forlader dens område, undtagen af grunde, der vedrører det nationale forsvar, og i så fald kun i overensstemmelse med artikel VII.

4. Ingen bestemmelse i nærværende konvention skal fortolkes, som om den forhindrer en kontraherende stat i at vedtage lovbestemmelser, der kræver, at en del af det personale, der beskæftiges af udenlandske foretagender, der driver virksomhed indenfor dens område, skal bestå af statsborgere i den stat.

5. Ingen bestemmelse i nærværende konvention skal fortolkes, som om den forhindrer en kontraherende stat i at træffe forholdregler til støtte for oprettelsen og udvidelsen af uafhængige indenlandske nyhedsbureauer eller i at forbyde fremgangsmåder, der er tilbøjelige til at skabe monopoler.

6. Ingen bestemmelse i nærværende konvention skal begrænse en kontraherende stats beføjelse til at forbeholde sine egne statsborgere retten til indenfor dens område at oprette og lede dagblade, tidsskrifter samt radiofoni- og fjernsynsorganisationer.

7. Ingen bestemmelse i nærværende konvention skal fortolkes som en begrænsning af en kontraherende stats ret til efter sit skøn at nægte en bestemt person adgang til dens område eller til at begrænse længden af hans ophold der; dog således at ethvert sådant afslag eller enhver sådan begrænsning skal være baseret på andre grunde end den pågældende persons egenskab af korrespondent, og at enhver sådan begrænsning med hensyn til ophold ikke er i strid med bestemmelserne i artikel III.